

Mi vida,...de momento

CENTRE CAP VERMELL

AJUNTAMENT DE CAPDEPERA

CENTRE CAP VERMELL

Carrer de l'Agulla, 50 - Cala Rajada - 971 819 467

obert: feiners de 9 a 13h i de 16 a 21h

setembre-desembre 2017

BARBARA WEIL

Es va graduar a la Universitat de Roosevelt i va assistir a l'Art Institute of Chicago. Visqué i treballà al sud de Califòrnia. Posteriorment es traslladà permanentment a Mallorca, illa de la qual quedà fascinada. Això va marcar un període de gran desenvolupament en la seva tècnica pictòrica.

Seguint les formes arquitectòniques trobades en les seves pintures, es va embarcar en una sèrie d'escultures de fibra de vidre. Weil explica aquestes escultures com "un sentiment d'alegria irònica". Weil va explorar la filosofia oculta i va emprar el cercle com a base per a les seves formes, amb la intenció de crear una intensa emoció universal a través d'aquest domini. Les grans pintures que van seguir van ser fortes en colors primaris. El jo místic i espiritual de l'artista creatiu s'expressa amb diferents materials com ara fusta, paper, fibra de vidre, laca automàtica, carboni, pastís i guix. Aquests treballs s'han transformat en un moviment de bellesa divers.

Després d'haver exhibit el seu treball a París, Madrid, Barcelona i Berlín, Weil s'ha consolidat com una figura internacional amb col·leccionistes que viatgen al seu estudi des de la Xina, Japó i l'Índia.

El 1998 va construir al port d'Andratx un estudi construït per l'arquitecte Daniel Libeskind. La intuïció compartida de l'arquitecte i l'artista van donar lloc a un espai d'estudi únic on l'art de Weil és la inspiració per al disseny de Libeskind. Els visitants són testimonis d'una profunda harmonia entre el seu art, l'edifici i l'espai.

L'artista utilitza tant la intuïció com la raó en el seu procés de deconstrucció. Weil pren categories de pintura, escultura i arquitectura; els converteix en formes inesperades, en la seva majoria expressions abstractes i, fins i tot, nous estils d'art. Crea noves interaccions coherentment. Per exemple, la pintura amb colors primaris es converteix en una instal·lació espacial prospectiva: una generació d'escultures recorda a l'espectador retalls de pintures en dues dimensions; d'altres es van desenvolupar a partir de materials com cartró i paper, que representen la bidimensionalitat. Mantenint una distància irònica dels estils d'art, de la producció artística tradicional i de les interpretacions establertes de l'art, que se sol considerar separat es combina amb un treball que estableix tot en el moviment mental i, fins i tot, físic.

"Com que pertanyo a la generació americana de la postguerra, era natural que començàs amb l'expressionisme abstracte. Després vaig evolucionar cap a figures representatives dins d'un entorn abstracte, documentant un procés de pensament inconscient, un automatisme".

Barbara Weil (Chicago -Illinois-, 1933)

"Mi vida,...de momento" presenta un recorregut al voltant del treball de l'artista dels seus darrers vint anys. Una representat de l'expressionisme abstracte nord-americà de la postguerra, però no de l'escola de Nova York.

"As I belong to the American post-war generation it was natural for me to begin with abstract expressionism. I then moved to representational figures within an abstract setting, documenting an unconscious thought-process, an automatism."

<http://studioweil.com/>

Barbara Weil was born and raised in Chicago, Illinois. She graduated from Roosevelt University and attended the Art Institute of Chicago. While raising a family she also lived and worked in Southern California, later moving permanently to Mallorca, Spain. This marked a period of major development in her painting technique.

Following the architectonic forms found in her paintings, she embarked on a series of fiberglass sculptures. Weil explains these sculptures as "a feeling of a joyful ironic bliss". Weil explored the occult philosophy and employed the circle as a basis for her forms with the intention of creating an intense universal emotion through this domain. The large paintings that followed were strong in psychological primary colours with achromatic black and white. The mystical and spiritual self of the creative artist is expressed by different materials such as wood, paper, fiberglass, auto-lacquer, carbon, pastel and chalk. These works have been transformed into a diverse movement of beauty.

In 1998, Weil was planning to build a studio when she met the architect Daniel Libeskind. The shared intuition of the architect and the artist resulted in a unique studio space where Weil's art is the inspiration for Libeskind's design. Having exhibited her work in Paris, Madrid, Barcelona and Berlin, Weil has established herself as an International figure with collectors travelling to her studio from China, Japan and India. Visitors witness a profound harmony between her art, the building and the space.

The artist uses both intuition and reason in her process of deconstruction. Weil takes categories of painting, sculpture and architecture; converts them into unexpected forms, mostly of abstract expressionism and even newer art styles. Consistently new interactions are created. For example, painting with primary colors becomes perspectivistic spatial installation – one generation of sculptures reminds the viewer of two-dimensional cutouts of paintings; others were developed from materials such as cardboard and paper, which represent two-dimensionality. Keeping ironic distance from art styles, from traditional art production and from established interpretations of art, that what is usually considered separate is blended into an œuvre which sets everything in mental, and sometimes even physical motion.

